

» **TELEGRAMA**

Pantxoa Carrere azkaindar musikariak bakarlari gisa plazaratu duen *Anaitasunean* diskoaren aurkezpena egingen du Hendaiaiko Les Variétés antzokian, abenduaren 1ean, ostegunez, 20:30etan **STOP Iruñeko Katakarak** kultura konpainiak bere argitaletxearen aurkezpen hitzaldia egingen du abenduaren 1ean, 19:00etan **STOP Zea Mays** talde bilbotarrak *Harro* disko berria aurkeztuko du Gasteizko Jimmy Jazz musika aretoan, abenduaren 1ean, 20:30etan **STOP Mankiewicz versus Mankiewicz** Zinemateka zikloa abiatuko da **Bilboko Azkuna Zentroan** (Alondegia), abenduaren 14an hasi eta martxoaren 2ra arte iraunen du zikloak **STOP**

» **KONTZERTUA**

Montse Auzmendi

Rossiniren Cenerentola

BILBAO ORKESTRA SINFONIKOA
BILBOKO OPERAREN ABESBATZA

Zuzendariak: Antonello Allemandi / Boris Dujin.
Eszena zuzendaritza eta eszenografia: Jean Philippe Clarac eta Oliver Deloeuil. **Bakarlariak:** José María lo Monaco (mezzoa), Edgardo Rocha (tenorea), Paolo Bordogna (baxu baritonoa), Bruno de Simone, (baritonoa), Petros Magoulas (baxua), Marta Ubieta (sopranoa), María José Suárez (mezzoa).

Toulon-eko operaren produkzioa.

OLBEk antolatua.

Lekua: Euskalduna Jauregia.

Data: azaroaren 19a.

Gioachino Rossiniren (Pesaro, Italia, 1792–Paris, 1868) "Cenerentola" usu da interpretatua.

Egia esan, denboraldi honetako bigarren produkzioa ez da izan ikusi eta entzundako onenetako bat, baina publikoaren harrera hotza bai izan dela sorpresa, niretzat behintzat. Txalo gutxi, oso gutxi, ia-ia denborarik ez abeslari eta artista guztiek agur esateko, bat-batean oihala beheraka... Esan bezala, ez zen saio ona izan, baina taula gainera igotzen den edozeinek merezi du beste arreta bat.

Hori esanda, ba bai, Rossiniren *Cenerentola*-k beste taxu bat behar zuen. Eszenografia bitxia izan zuen, irudimentsua esango nuke, baina, batzuen gusturako, pobrea. Agertokiaren erdian jarritako egurrezko kubo batekin konpontzen ziren giro guztiak, buelta

emanda, alde batera edo bestera. Balekoa. Bestalde, jatorrizko istorioa XVII. mendean kokatzen da, eta kasu honetan –azkenaldiko produkzio askotan bezala– gaur egunera pasa da, baina logika handirik gabe. Agertzen dira polo jokalaria batzuk, arrazoirik gabe, eta laburbilduz, modernizatzeko asmo hori deskalabru txiki bat bihurtu zen.

Musikalki, zer esango dugu? José María lo Monaco mezzo garrantzitsua da, baina ez zuen izan aukerarik nabarmentzeko aldi honetan. Akustika dela, edota orkestraren gehiegizko bolumena une askotan (batez ere lehenengo ekitaldian), azken batean ez genuen asko entzun Angelina gaixoa. Gauza bera esan genezake Edgardo Rochari buruz. Saiakerak egin arren, nahiko ilunduta geratu zen haren saioa. Halere, zailtasun guztien artean, Paolo Bordogna baxu baritonoak jakin zuen akustikaren arazoak gainditzeko eta interpretazio distiratsua eskaintzen. Benetan, saioak emandako onena. Ahots garbia, fraseatze dotorea oparitu zituen, eta interpretatzeko grazia eta trebetasuna nabariak izan ziren. Bruno de Simone baritonoak, berriz, Don Magnifico taxuzkoa egin zuen. Eta Marta Ubieta eta Mª José Suárez, Clorinda eta Tisbe roletan, eraginkortasunez eta komikotasunez aritu ziren.

Antonello Allemandik zuzentzen zuen Bilbao Orkestra Sinfonikoari fintasun pittin bat falta izan zitzaion abeslariak azpimarratzeko ahotsak zapaldu gabe. Lastima. ■